

Aquatica

Letters vormen woorden.
Woorden zwemmen naar woorden,
worden scholen van zinnen,
rijmen in glinsterende schubben.

Zelfde koppen, zelfde richting,
zwemmende alliteraties.
Een woordenvloed
in een taalarme open oceaan.
Hongerig naar lectuur zwemt
een walvis de woordenzee binnen,
spreekt gezouten taal aan
een rijkgepulde inhoudstafel.

Op zoek naar tonnen
leesvoer, hapt
de literaire carnivoor
naar drijvende woordenschat
die in soepele zinswendingen
van lay-out verandert
of gegrepen wordt in een
beklemmende lettergreep.

Het harde kapt kapt, breekt
met soepele tongval het zinsritme.
Met grote taalvaardigheid
dicteert de knedende maag
haar chemische zinsontleding,
in een bijtende monoloog
worden zinnen woorden
worden woorden letters.

Tussen de regels van
langdradige darmwanden
ontspint zich langzaam het einde
dat in morse wordt uitgestotterd.
Zinloos en woordloos
schrijft een letterlijk
zijn memoires, vervoegt
de voltooid verleden tijd.